http://rcin.org.pl

http://rcin.org.pl

http://rcin.org.pl

XVIII.1.423-425
http://rcin.org.pl

KAZANIE

NA UROCZYSTOSC OPIEKI

JOZEFA SWIĘTEGO

I

PROFESSYĄ

JMc Panny KATARZYNY-HELENY

MODZELEWSKIEY

WIZYTKI

MIANE.

Przez J. X. Augustyna

LIPINSKIEGO

Kanonika Katedralnego

Płockiego.

w WARSZAWIE.

w DRUKARNI XX. MISSYONARZOW

Roku P. 1784.

http://rcin.org.pl

APROBACYA.

Czytałém Kazanie, miane przez WJMc X. Lipińskiégo, Kanonika Katedralnego Płockiégo w czaſie czynionéy Profeſsyi przez JMc Pannę Modzelewſką *Wizytkę; którá, gdy uſtáwicznie w ſtanie teraźnieyſzym o prawdach w nim zawartych znaydować będzie przekonanie. Rozumiém, że wyſzedłſzy z druku ieſzcze użyteczniey ſze ſtać ſię może dla oſób zoſtaiących na świecie, które zawſze troſkliwe o los teraźnieyſzy i przyſzły, znaydą w nim ukazany pewny ſpoſób oſiągniénia prawdziwégo uſpokoiénia, o którym nie łatwo ſłyſzéć ſię im zdarza.*

Dań w Warſzawie dnia 11. *Maja* R. 1784.

S. Woliński
K. Z. M. X. Cenſor.
mpp:

IMPRIMATUR.

GASPAR CIECISZOWSKI EPISCOPUS COADJUTOR KIJOVIENSIS OFFICIALIS GENERALIS VARSAVIENSIS. *mpp:*

XVIII.1.424
http://rcin.org.pl

DO

JASNIE OSWIECONEY

XIĘZNY JMCI

ELEONORY

Z

HRABIOW WALSZTEYNOW

CZARTORYSKIEY

KANCLERZYNY WIELKIEY

W. XIĘSTWA LITEWSKIEGO.

http://rcin.org.pl

http://rcin.org.pl

JASNIE OSWIECONA PANI!

Oddaiąc na publiczny widok to Kazanie; nié mógłém ani dlá moiéy ſzczupłéy pracy, więkſzégo honoru; ani dlá mnie ſamégo więkſzégo znaléśdź ſzczęścia, iako zaſzczycić ié naypowáżnieyſzym Jmiéniém Jaśnie O. W. Xiążęcéy Mci Dobrodziki.

http://rcin.org.pl

Wyſokość Krwi z Panuiących Domami złączoney; wſpaniałość, którą uwielbia Polſka; pobożność, którą znaią Kościoły; wzór cnót wſzelkich, które naypóźnieyſza potomność ſławić nie przeſtanie, ſą to właſne zaſzczyty J. O. W. Xcey Mci Dobrodziki, których, gdy pióro moie dostatecznie opiſać nie zdoła, obieram zadumionym ie raczey uſzanować milczeniem.

Nie

http://rcin.org.pl

Nie tak mogę utaić głos wdzięczności, którą winien iestem J. O. W. Xcey Mci Dobrodzice, za Jey Protekcyą i łaski, któremi mnie W. X. Mć od dawnych lat zaszczycać nie przestaiesz.

Z tego powodu, gdy ten hołd obowiązanego serca składam u nóg J. O. Waszey Xiążęcey Mci Dobrodziki; podnoszę oráz i głos i serce moie do Naywyższego łask wszelkich Dawcy, aby Nam drogie Dni W. X. Mci

przy

http://rcin.org.pl

przy nayczérſtwieyſzym zdrowiu, i nay-
pomyślnieyſzych ſukceſsach w nay-
dłuższe lata konſerwować raczył.

Jeſtém z naygłębſzym reſpektém,

J. O. W. XIĄZĘCEY MCI
DOBRODZIKI

nayobowiązańſzy i nayniżſzy ſługa
X. Auguſtyn Lipiński.

http://rcin.org.pl

Omnem Sollicitudinem proiicientes in eum quoniam ipſi cura eſt de vobis. 1. Petri 5. ỳ. 7.

Wſzelkie waſze ſtarania ſpuſzczáycie na Boga, ponieważ On má Opiekę o wás.

W Ewſzyſtkich życia ludzkiego obrotach nic potrzebnieyſzego, i razém pocieſznieyſzego dlá każdego człowieka nie upatruię nad zupełné ſpuſzczénie ſię na wolą i rządy Boſkie. W całym życiu Józefa S., którego dziś Opieki uroczyſtość obchodziém, żadnéy powſzechnieyſzéy cnoty nie widzę, nad zupełné zgadzanie ſię z tąż wolą wyroków wiecznych!

Ta to ieſt cnota, która poświęca wſzyſtkie ſtany, która oſładza ich obowiązki, która utrzymuie ich świątobliwość. Ta ieſt cno-

)1(ta,

http://rcin.org.pl

ta, która uſpokáia naſzé boiaźni, pokrzepia naſzą ſłabość, umacnia naſzé nadzieie. Ta ieſt na koniec Cnota, która, iż iednym zamknę ſłowém, wſzyſtkié w nás utwierdza cnoty!

Stąd, gdy inni rozmaici Swięci, innych rozmaitych cnót przykłady nám zoſtáwili: Bóg, który Józefa S. za Oyca mniémanégo Synowi ſwoiému wybrał, tą naydoſkonalſzą cnotą wſzyſtkié inné w ſobie zawieráiącą, chciał Go mieć naywięcéy ozdobionym, i nám za model wyſtáwić.

Nic więc ſłuſznieyſzégo, iako żebym przekładaiąc wám, Naymilſi Słuchacze dnia dzieyſzégo przykład Józefa S. w poddaniu ſię woli Boſkiéy; zachęcił wás do tegoż ſamégo przez pociechy, iakich doznaią té duſze, któré ſię zupełnie Bogu poddały. Wy, Słuchacze moi, nié możecie lepiéy ſobie zaſłużyć na Opiekę Józefa S., iako przez naśladowanie Jego tak wielkiéy Cnoty. Já nié mogę dziś, ani pożyteczniéy, co do mieyſca; ani ſtoſowniéy, co do okoliczności téy świętéy ceremonii, która má naſtąpić; o żadnéy mówić cnocie: iako o téy, która wſzyſtkim ſtanóm; i wſzyſtkim wiernym ieſt naypotrzebnieyſzá. Zdarz Boże, mówić o niéy, i z pochwałą

Jó-

http://rcin.org.pl

Józefa S., i z zbudowaniém fere wiernych Twoich; i z Twoią większą chwałą.

Żebym wám pokázał, Naymilsi Słuchacze, iak rzecz iest pełna pociechy, zdać się na Boga we wszystkich przypádkach życia śmiértelnego; dosyć mi iest rzucić myśl na to, co téż ludzi niespokoynémi, a przy tém nieszczęśliwemi, czyni na świecie? Trudności, które przeminęły, iuż nas więcéy zatrudniać nie zwykły: pomyślności téż upłynione, nie więcéy śladu w pamięci naszéy zostáwuią; iak cień na ziémi, lub okręt na wodzie; według wyrazu samychże ludzi światowych w Xiędze Mądrości (*Transierunt omnia illa tanquam umbra, & tanquam navis quæ pertransit fluctuantem aquam; cujus cum præterierit non est vestigium invenire neque semitam carinæ illius in fluctibus.* Sap: 5. ỳ. 9.)

Jeżeli iesteśmy w życiu troskliwi, to albo o tém, co teráz iest, albo co po tém będzie. Starania i zabiegi około tego, co się zdaie bydź w naszych ręku; upatrowanie rzeczy przyszłych, i troskliwość o nie; są to dwa źrzódła, z których wypływaią wszystkie nieszczęśliwości, i niepokoie życia ludzkiégo.

http://rcin.org.pl

To, co iest teráz, zatrudnia nás; bo nás naraża na prace i przykrości; to, co bydź má, niespokoyném nás czyni; bo w nás wzbudza boiaźń, lub nadzieię. Otoż iá mówię, iż dusze, które zupełnie poddały się woli Boskiéy, patrzą na to, co się dzieie w ich oczach z oboiętnością; oczekuią tego, co bydź má, bez żadnego pomięszania, a w oboiéy okoliczności znayduią w Bogu, i w przystosowaniu się do woli Jego, pociechę i pokóy; których żaden światowy człowiek, nie potrafi znaléśdź, ani w ludziach, ani w sobie samym. Proszę o krótką attencyą na té dwie uwagi.

CZĘSC PIERWSZA.

Piérwsze źrzódło niespokoyności naszych, są przypádki codzienne, i to, co się dzieie pod oczyma naszémi. Nic się nám prawie nigdy, a przynaymniéy rzadko co kiedy zdarza podług naszych chęci. Co my kochamy, to nás opuszcza; czego sobie życzemy, na tym nám schodzi; czego się naybardziéy lękamy, to się nám przytrafia. Nigdy nie iesteśmy ze wszech miar szczęśliwi: ieśli fortuna nám służy, zdrowie nás porzuca; ieśli cieszémy się ze zdrowia, fortuny nám brakuie; Jeżeli mámy

http://rcin.org.pl

my łaſkę u Monarchy, lub Panów, zazdrość równych nas trapi; ieżeli wolni ieſteśmy od zazdrości równych, ci, o których łaſkę ubiegamy ſię, nami gardzą. Na koniec, w iakimkolwiek ſtanie ieſteśmy, zawſze nám czegoś brakuie do naſzégo ſzczęścia, a co pomnaża naſzę nieſzczęśliwość, ieſt to: iż iedno utrapiénie zakwaſza nám tyſiąc pomyślności, i że to, czego nám nie doſtaie, iakożkolwiek rzecz bagatelna będzie, pſuie nám upodobanie do tego wſzyſtkiégo, co poſiadamy.

Lecz tén, kto ſię cale na Boga ſpuścił, znayduie w poddaniu ſię woli Jego pociechę przeciw tym wſzyſtkim przypádkóm, które mu ſię zdarzyć mogą. Obaczmy to w przykładzie Józefa Swiętégo.

Wſzyſtko było nie doścignie dlá Niego w wyrokach Boſkich. Tu Aniół oznaymuie Mu doſtoiéńſtwo tego, którégo Oblubienica Jego we wnętrznościach Paniéńſkich z Ducha S. poczęła (*Joſeph Fili David noli timere accipere Mariam conjugem tuam, quod enim in ea natum eſt de Spiritu Sancto eſt.* Math: 1. ỳ. 20.) a tu widzi ubogie; bo w ſtayni między bydlęty Jego narodzénie: (*& reclinavit eum in præſepio.* Lu-

)3(cæ:

http://rcin.org.pl

cæ: 2. ỳ. 7.). Tu patrzy na pokłon od trzech z dalekich ſtrón przybyłych Królów temu Dziecięciu oddany (*vidimus ſtellam ejus in oriente & venimus adorare eum.* Math: 2. ỳ. 2.) a natychmiaſt naſtępuie prześladowanie tegoż Dziecięcia od właſnégo Króla, któremu przyzwoiciéy było wiedzieć, iż On ieſt obiecanym ludowi iego Meſsyaſzém na morderſtwie tylu niewinniątek wykonané w Betleem: (*Herodes iratus eſt valde & mittens occidit omnes pueros qui erant in Bethleem.* Math: 2. ỳ. 16.). Nie dawno ſłyſzał ſpiéwania Anielſkié, głoſzące pokóy ziémi z ſtąpiénia na świat Syna Boſkiégo: (*in terra pax hominibus bonæ voluntatis.* Lucæ: 2. ỳ. 14.) a nie długo potém odbiéra roſkaz Anielſki, aby z właſnéy Oyczyzny uciekał z Dziecięciém i Matką Jego do Egiptu: (*Surge & accipe puerum & Matrem ejus & fuge in Egiptum.* Math: 2. ỳ. 13.).

O! iak to wſzyſtko troſkliwym i zmartwionym czynić mocne było Józefa S.! lecz wolá Boſká, któréy ſię ráz poddał, wſzyſtkié té w umyśle iego zbiła wątpliwości, i ſtała mu ſię pociechą w Jego przykrościach.

Tymże właśnie ſpoſobém każdy polegaiący zupełnie na Bogu, znayduie pociechę we wſzy-

http://rcin.org.pl

wszystkich przypadkach życia swoiego. Co albowiem czyni poddanie się woli Boskiey pocieszne dla niego, iest to nayprzód; iż ta wola iest Boga Wszechmocnego, któremu wszystko iest łacno, który iednym weyrzeniem, może skończyć nasze utrapienia, u którego nic nie iest nie podobnego, który tylko rzeknie, a iuż się stało, iako mówi Prorok: *dixit & facta sunt.*

Ah! Słuchacze moi; ludzie, na których my polegamy, nie mogą nas częstokroć wydźwignąć z niebespieczeństwa, na które nas narażą. Alboż mało widziemy osób na świecie upadaiących z ich Protektorami, z temi nie wzruszonemi na pozór, a słabemi w gruncie kolumnami, na których się wspierali, podobni (mówi Prorok) do szukaiących przytulenia przy ścianie z błota ulepioney, i iuż walącey się; a ta ich prędzey, lub później pogrześć musi pod swemi rozwalinami: (*Quousque irruitis in hominem? interficitis universi vos; tanquam parieti inclinato & maceriæ depulsæ.* Ps: 61. ℣. 4.).

Tysiąc iest okoliczności, w których naywiększi Panowie ze wszystką ich potęgą, nie mogą dla nas nic uczynić, a nawet nie iest w

http://rcin.org.pl

ich mocy dać nam ſzczęśliwość doſkonałą; ponieważ oni ſami nigdy nie ſą zupełnie ſzczęśliwemi. Lecz wielka pociecha duſzy poddaney Bogu ieſt, gdy może mówić ſobie: Bóg ieſt doſyć mocny do utrzymania mnie, gdy mnie weźmie w ſwoię Opiekę! Nic nie tracę, gdy ſię na niego zupełnie ſpuſzczam! On ma gotowy ratunek na wſzelkie moie potrzeby! Co ſię zdaie zdeſperowanego ludziom, ieſt nayłatwieyſze Jego Wſzechmocności! On chce, aby w nim mieć nadzieię w ten czas nawet, kiedy żadney nie zoſtaie nadziei; a im pomocy ludzkie zdaią ſię nie użyteczniey ſze; tym prędzey On przybywa z pomocą ſwoią, aby nas nauczył wſzyſtkiego oczekiwać od niego! Ciérpię (mówił o ſobie Apoſtół) ale ſię nie wſtydzę, wiem bowiem komum uwierzył, i pewieném, iż mocen ieſt zwierzoney rzeczy moiey ſtrzedz, aż do onego dnia. (*Patior, ſed non confundor, ſcio enim cui credidi, & certus ſum quia potens eſt depoſitum meum ſervare in illum diem.* 2. ad Tim: ỳ. 12.).

Powtóre, ieſt wola Boga naymędrſzego, którey my ſię poddaiemy, który ma ſwoie przyczyny, dla czego na nas te, lub owe przypadki dopuſzcza, który zna rozmaite pożyt-

ki

http://rcin.org.pl

ki tych wſzyſtkich wyroków, które nad nami ſpełnia, który nie czyni nic trefunkowo, i który wie, co na co wyniśdź może; iako ſam mówi u Proroka: (*Ego enim ſcio cogitationes, quas ego cogito ſuper vos, cogitationes pacis & non afflictionis, ut dem vobis finem & patientiam.* Jeremiæ 29. ℣. 11.).

Słuchacze moi! Myć ſię to ſłuſznie ſrafować możemy względem tego, co ſami dla ſiebie obieramy; ponieważ nie znamy nas ſamych doſtatecznie, abyśmy mogli rozſądzić, czy to będzie z naſzym pożytkiem; i poſpolicie w naſzym obieraniu więcey radziemy ſię naſzych paſsyi, niż intereſsu naſzego zbawienia! Lecz duſzę podległą Bogu, cieſzy Mądrość tego, w którym uſność ſwoie położyła.

" Bóg ma ſwoie przyczyny wieczne we wſzyſtkich o mnie rozrządzeniach; (mówi ona ſobie bezprzeſtannie) i lubo mi one nie ſą wiadome, nie mniey przeto iednak ſą ſprawiedliwe i czci godne! Czyż iam powinna mierzyć nie doścignie wyroki Jego, moim ſzczupłym i ograniczonym rozumem? Nie widzę dokąd mnie poprowadzić mogą te drogi, przez które On mnie wiedzie; lecz, ponieważ Ręka Jego ie utorowała; mogę po nich iśdź bez boiaźni.

http://rcin.org.pl

łaźni. Mám tego przykłady, iż On ukrywa prawie zawsze przed ludźmi ścieszki swoie, aby im zostawił zasługę poddania się woli Jego, i ufności w nim. I tak niegdyś prowadził lud Izraelski do ziemi obiecaney, przez drogi suche i przykre dzikiey pustyni: (*Non eos duxit Deus per viam terræ Philistin quæ vicina est, sed eos circumduxit per viam deserti.* Exod 13. ỳ. 17. 18.).

Nakoniec, nie tylko że ta iest wolá Boga Wszechmocnego i Naymędrszego, którey my się poddaiemy; lecz ieszcze Boga dobrego, łaskawego i miłosiernego, który nás kocha, który nie chce, tylko naszego zbawienia: (*Deus noster suavis.. & in misericordia disponens omnia.* Sapient 15. ỳ. 1.).

Ludzie szukaią częstokroć sposobu, iakby nám szkodzić, udawaiąc, że nám chcą pomagać. My nie iesteśmy im miłémi, tylko tyle, ile im iesteśmy pożytecznémi, i oni chcą raczey użyć nás do uszczęśliwienia swoiego, aniżeli uczynić szczęśliwémi nás samych. (*Vani filii hominum, mendaces filii hominum in stateris: ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.* Psal: 61. ỳ. 10.).

Lecz

http://rcin.org.pl

Lecz Bóg nie má, tylko naſzé wiekuiſte dobro na pieczy: wſzyſtko to, czego chce po nás; chce tego dlá nás: naſz interes wieczny, ieſt célém wſzyſtkich Jego wyroków o nás. Jeśli nás karze, to dlá tego, aby nás zbawił; ieśli nám przepuſzcza, i to dlá tego, aby nás zbawił: ieżeli nás upokarza, końcém ieſt tego naſzé zbawiénie; ieżeli nás wywyżſza, i w tym má za cél naſzé zbawiénie. Na koniec w iakimkolwiek ſtanie nás ſtawi, ieſt to zawſze Bóg i Zbawiciel naymiłoſierniéyſzy, który nami rządzi; Oyciec nayłaſkawſzy, który nami kieruie; Opiekun naydobrotliwſzy, który nás wſpiéra; Wódz nayprzezorniéyſzy, który nás poprzedza, i za którym idąc, zbłądzić nié możémy nigdy: (*Ipſe Deus meus, & Salvator meus, adjutor meus non emigrabo.* Pſ: 61. ỳ. 1.).

A tu wás ſamych wzywám na świadectwo Naymilſi Słuchacze! izaliż nie w tén czas mniemacie ſię bydź naybeſpiecznieyſzémi, kiedy waſzé intereſsa i maiątek, złożycie w ręku Przyiaciela wiernégo; długim czaſém doświádczonégo, i na którym polédz możecie, tak, iak na wás ſamych. Nie chcecie na ów czas áni rozbiérać nawet przyczyn, dlá czego on

tak,

http://rcin.org.pl

tak, a nie inaczéy w waſzéy ſprawie poſtępuie. Wſzyſtko to, co on czyni; wy pochwalacie, na wſzyſtko przyſtaiecie, wſzyſtko dobrym i przyzwoitym ſądzicie. Wnoścież teráz, iakiéy pociechy nie doznaie duſza wierna, która złożyła loſy ſwoie w ręku Boſkich.

Nie roſtrząſa ona przyczyn, które dobroć Jego Oycowſka mieć mogła w ſwoich o niéy przeznaczéniach; doſyć iéy na tém wiedzieć, iż tén, który ie rozrządził, ieſt to Stwórca, który ma względy pełne dobroci i miłoſierdzia nad ſwoim ſtworzéniem: Paſterz, który iedynie ieſt troſkliwy o zbawienie owieczek, krwią ſwoią odkupionych: Przyiaciel duſz ludzkich, przyiaciel kochaiący i wierny, który nié ma nic tak na baczéniu, iako uſzczęśliwienie tych, których kocha.

O! iakże ſzczęśliwy, iak błogoſławiony ieſt ſtan duſzy takowéy; i gdyby Religia nie miała, tylko tén iedén pożytek; los podległych takiemu Prawodawcy, nie byłżeby nayſzczęśliwſzy i nayrozumnieyſzy, iak tylko człowiek obraćby mógł ſobie na ziémi? (*Benedictionem dabit legiſlator... Domine virtutum, beatus homo qui ſperat in Te!* Pſ: 83. ỳ. 8. & 13.).

CZĘSC

http://rcin.org.pl

CZĘSC DRUGA.

Drugie źrzódło niespokoyności ludzkich, iest boiaźń i troskliwość o tym, co bydź ma. Powiedziałem, iż poddanie się woli Boskiey sprawuie, że dusze wierne swému Bogu, oczekuią tego, co bydź ma, bez żadnego pomięszania. Pódźmyż powtórnie po obiaśnienie tego do przykładu Józefa S. Jakiéy boiaźni nie mogło było wrzucić w serce Józefa Swiętego przepowiedzenie Symeona o przeznaczeniu mniemanego Syna Jego, w ten czas gdy wráz z Oblubienicą swoią przyniósł go, podług prawa do Kościoła. (Luc: 2. ỳ. 27.).

" Powiada głośno Prorockim duchem ten Swięty Starzec, że to Dziecie pożądane od tylu wieków, iest położone ráz na zbawienie, drugi ráz na upadek wielu (*ecce positus est hic in ruinam, & resurrectionem multorum.* Jbid: ỳ. 34.): że to światło narodów, i chwała Izraela, nie znaydzie, tylko sprzeciwieństwa w całym biegu życia swoiego: (*& in Signum cui contradicetur.* Jbid:) że miecz boleści má przeniknąć dusze nayczystszą Matki Jego: (*ipsius animam pertransibit gladius.* Jbid: ỳ. 33.).

Jakiéy, mówię, te słowa wznieść nie były mocne boiaźni; iakiéy niespokoyności, iakié-

http://rcin.org.pl

kiego pomieszania w sercu Józefa Swiętego? Z tém wszystkiém, lubo odkryta przez usta Prorockie głębokość Taiemnic, zadumionym go w razie uczyniła, iako mówi Ewangelia: (*& erat Pater ejus, & Mater mirantes super his quæ dicebantur de illo.* Jbid: ỳ. 33.) że iednak doskonale umiał poddawać się woli Boskiéy; rzuca podług wyrazu Proroka wszystkie myśli, troski, i wątpliwości swoie na łono Boskie: uznaie wieczne wyroki Stwórcy swoiego o sobie, Oblubienicy i Dziecięciu: poddaie się im nie chąc badać ich skrytości; a tak spokoyność Jego iest doskonała, ponieważ poddanie się woli Boskiéy było zupełne.

Słuchacze moi! Niespokoyności o tym, co bydź ma, są pełną goryczy trucizną życia naszego. My ztąd iesteśmy nayniesczęśliwsi, iż nie umiémy ograniczyć myśli naszych tym, co nám iest przytomne. Szukámy w przyszłych rzeczy domyślaniu się frasunków naszych, iak gdyby czas teraźnieyszy nie wystarczał do naszego umartwienia: formuiémy sobie w imainacyi rozmaite przypadki straszące nás, iak gdybyśmy nie mieli rzeczywistych kłopotów: turbuiémy się bezprzestannie, co będzie iutro? iak gdyby dzisieyszych utrapień nie było dosyć

na

http://rcin.org.pl

na nás, i ieżeli urodzeni z byſtrzeyſzym rozumem widziemy daley nad innych; to zdaie ſię, iż tylko dla przewidzenia prędzey naſzych nieſzczęśliwości, a ſtąd przyſpieſzenia nam przykrości i goryczy.

W tym opiſaniu widzieć możecie, iak we źwierciedle żywy obraz waſz, ſerca czułe i tkliwe, w iakimkolwiek ſtanie zoſtaiecie; lecz naylepiey w nim rozeznać mogą ſiebie ſamych ludzie światowi.

Cóż to ieſt albowiem życie światowych ludzi, (niech ſami wyświadczą) ieśli nie uſtawiczna nieſpokoyność o tym, co bydź ma; ieśli nie bezprzeſtanna, a ſercé ich zarówna dręcząca koley, to boiaźni, to oſtrożności, to nadziei? Wywyżſzony zoſtanie iedén z tych, co ſię razém o doſtoyność ubiegali, iuż ci ſię inni obawiaią ſwoiego upadku: powiedzie ſię w czém ich nieprzyiacielowi, iuż oni z daleka upatruią ſwą zgubę: poſtrzegą iedno weyrzénie mniey łaſkawe Monarchy lub Pana, iuż lękaią ſię iego zapomnienia, lub wzgardy. Jeśli widzą oboiętność fortuny dla ſiebie; o! co tu za oſtrożności nie używaią, iakich nie upatruią ſpoſobów, żeby albo otrzymać te łaſki, które ſię nie ziſzczą nigdy, albo uniknąć tych fra-

ſun-

http://rcin.org.pl

ſunków, które ich nie miną! Jeśli też błyśnie iakáś nadzieia pomyślności, ah! iak podchlebné ſobie ſzczęśliwości ſwoiéy wyſtáwiaią proiekta, lubo chcąc przyiśdź do zamierzénia ſwoiégo, muſzą zrzec ſię odpoczynku, i wſzelkiéy ſpokoynégo życia ſłodyczy. Szczęśliwość ta ich, nie ieſt, tylko w imainacyi, która ią ſobie maluie; a utrapiénia i goryczy ſą w ſercu, które czuie i doświadcza ich.

Lecz duſze pobożne, maiące cnotę podległości woli Boſkiéy, nie doznaią tego zamiéſzania, téy boiaźni, tych kłopotów, których na célu ſą ſynowie świata tego. Wiedzą oné dobrze, iż to, co tydź má, iedynie zawiſło od wiecznych wyroków Opatrzności: że naſzé nieſpokoyności i fraſunki, nié mogąc odmiénić koloru iednégo włoſu na głowie; nie odmiénią tym bardziéy porządku roſporządzénia przedwiecznégo: że nic człowiek nie traci, gdy ſię na wolą Boſką ſpuſzcza w tym wſzyſtkim, co na niego zeſłać raczy: że nawet ieſt rzecz pełna pociechy, wiedzieć i wierzyć, iż Bóg raczy intereſsować ſię do tego, co ſię náś dotycze; ieſzcze pocieſznieyſza czytać w Xięgach Boſkich, iż On przykázuie nám, abyśmy ſię na niego ſpuścili; i że ſam bierze na ſiebie roſpo-

http://rcin.org.pl

ſporządzénie tego, co bydź ma; a nám tylko każe świątobliwie z pomocą wiary używać tego, co nám ieſt przytomné.

Co nie tak ſię ma rozumieć, żeby Religiá potwierdzała próżnowanie lub nieroſtropność, i żeby, dla tego, aby bydź podległémi Bogu w tym, co nás czeka; potrzebá było tak ſię na niego ſpuſzczać, żebyśmy żadnego o nás ſamych nie mieli ſtarania, i nie przeglądali tego, co bydź ma.

Dobry Chrześcianin maiący cnotę podległości woli Boſkiéy, ſpuſzcza ſię na Boga, ale go nie kuſi; pracuie tak, iak gdyby wſzyſtko od iego pracy zawiſło; ale ſię nie troſzcze o powodzénie, ponieważ wié, że to od Boga zależy; ſzuka rozumém z Nieba ſobie danym ſpoſobów, którémi przyiśdź może do zamierzénia ſwoiégo, lecz ſkutku ich czeka od Boga ſamégo; ieſt roſtropny w obiéraniu śrzódków, ale ieſt zgadzaiący ſię z wolą Boſką w oczekiwaniu końca; iedném ſłowém, roſtropność mieć może ſpólną z człowiekiém światowym; lecz pokóy ſumiénia, i ſpokoyność duſzy, iému ſą właściwe: i właśnie mu ſłużą te ſłowa, które Piſmo mówi o łaſkawych: *hæreditabunt terram & delectabuntur in multitudine pacis.* Pſal: 36. ỳ. 11.

 Co

http://rcin.org.pl

Co ieżeli te pobudki wszystkim Chrześcianóm, każdému w iego stanie wielką bydź powinny słodyczą i pociechą, iak nie równie więcéy powinny uwesełać Ciebie, Naymilsza Siostro do wiecznégo z Chrystusém przymierza przez świętą Profesyą dziś przystąpić maiąca: która w Twoim powołaniu iedynie tylko idziesz za głosém wzywaiącégo cię Boga, z umysłém doskonałéy powolności, i poddania się woli Jego!

Jest to iedna z naypewnieyszych prawd zbawienia, iż pomocy szczególnieysze łaski, są przyłączone do wyboru powołania naszégo, to iest: iż toż samo Miłosierdzie Naywyższe, które nás wzywa do pewnégo stanu życia; przygotowywa nám w tym samym czasie łaski potrzebne do wypełnienia iego obowiązków, do znoszénia iego przykrości, do przełamania wszelkich do niego przeszkód. Jám wás wybrał (mówi Chrystus Pan do Uczniów swoich) i na tym dosyć. Niech się wasze serce nie lęka trudności i prześladowania, które iá wám przepowiedziałém, i które wás czekaią. Já wás wspiérać będę w téy przykréy drodze, po któréy idźcie, a zbierzecie trwałe i obfite pożytki: (*ego elegi vos ut eatis & fructum afferatis.* Joan: 15. ỳ. 11.). Du-

http://rcin.org.pl

Dusze światowe rzadko kiedy cieszyć się mogą tą nadzieią. Jdąc częstokroć w obraniu stanu swego życia, za celem interesu, a nie za powołaniem Boskiem; Bóg też ie zostawia im samym na tey drodze, którą nie On dla nich wybrał: dopuszcza powstawać wiatrom i nawałnościom na tym morzu, na które ci niewierni Jonaszowie puszczaią się nad Jego roskaz: stąd owe niesmaki, goryczy, nie ukontentowania, przykrości, rozłączenia, a nawet i rospaczy, których nie rzadkie widziemy przykłady.

Lecz ty, Siostro Naymilsza, którą Ręka Naywyższego wprowadziła na to mieysce, możesz bespiecznie obiecować sobie Jego Opiekę i łaski, które ci osłodzą wszelkie przykrości życia Zakonnego, i zamienią ie w świętą roskosz.

Ah! iaka pociecha dla Ciebie w całym ciągu życia twoiego, gdy przypominaiąc w obecności Ołtarzów wszystkie drogi, któremi Bóg prowadził Cię, iakoby po stopniach do tego szczęśliwego momentu dopełnienia twego powołania; owe, nayprzód, sentymenta pobożne wszczepione w sercé Twoié od pierwszey młodości; daley, owe natchnienia niespodziane, o-

 we

http://rcin.org.pl

wé uwági Wiary i Religii, ów głos Niebieſkiégo Oblubieńca, który dáł ſię ſłyſzéć w ſercu Twoim, wzywaiący Cię do ſtanu Zakonnégo; na koniec, tyle niebeſpieczeńſtw od Ciebie oddalonych, wſzyſtkié przeſzkody zagradzaiące Ci drogę do wykonania Twégo przedſięwzięcia uprzątnione: iaká, mówię, pociecha dlá Ciebie, kiedy przypominaiąc té wſzyſtkié kroki Miłoſierdzia Boſkiégo nad Tobą, będzieſz Mu mogła mówić z Prorokiém." Wſzak-" ci to Ty ſam, Panie, wziąłeś mnie za rękę, " i wprowadziłeś na to mieyſcé! ieſtém na téy " drodze, którą dobroć Twoia, przeznaczy-" ła mi przed wieki, i do któréy ſpieſzyłám " ſzczególnie dlá dopełnienia woli, i wezwa-" nia Twoiégo!" (*tenuiſti manum dexteram meam, & in voluntate tua deduxiſti me* Pſal: 82. ỳ. 24.).

Co gdy tak ieſt, przyſtąpże iuż, Oblubienico Chryſtuſowa, z ufnością przed Ołtarz, na którym Cię Bóg Twóy czeka; a iako piérwſi owi Wyznawcy Wiary naſzéy zaſilèni pokarmém Niebieſkim od ſtołu Páńſkiégo, ſzli z odwágą na plac Męczeńſki, nioſąc na ofiarę właſné życia, dlá wyznania Jmienia Chryſtuſowégo: tak téż i Ty, Oblubienico Chryſtuſowa, zaſi-

http://rcin.org.pl

zasilona naydroższym Ciałém i Krwią Twoiégo Oblubieńca; wyśtąp mężnie na plac twéy ostatniéy z światém potyczki, zrzucaiąc do ostatka z siebie iarzmo wszystkich nadziei iego.

Może widok téy świętéy ceremonii rozrzewni serca patrzących na nią, ale w duszy swoiéy (ieśli maią wiarę) zazdrościć będą Twoiégo losu, i spytani zapewne Ci powiedzą z własnégo doświadczénia, iż nic nié masz szczęśliwszégo na świecie, iak umieć obeyśdź się bez niego, a służyć Bogu!

Patrząc na Twoię wiarę, na Twoię ufność, i na tę świętą radość, z którą ostatnie *Vale* wypowiadasz światu, może to wszystko przytomnym wycisnąć łzy z ich oczu; ale któż wié, ieżeli nie będą płakać raczéy nad sobą samémi, iż się znayduią w niespossobności poświęcénia Bogu ostatka życia swoiégo; które świat i namiętności całe zabrały!

Któż wié, ieżeli patrząc iako Ty dziś umieraśz światu, tén rościągnięty całun nie przypomni im owégo straszliwégo momentu, gdzie wszystko umrze dla nich, i gdzie odłączéni dekretém Sprawiedliwości Boskiéy od tych wszystkich rzeczy, od których Cię dziś Miło-

sier-

http://rcin.org.pl

fierdzie Jego odłącza; poſtrzegą, iż Ty iednym tylko prawie momentém przed niémi poprzedziłaś odłączénie ſię od wſzelkiégo ſtworzénia ſkutek nieuchronny przyrodzonéy śmiérci, i w tym to ieſzcze zyſkałaś, żeś ſobie oſzczędziła wyſtępku w ich złym zażyciu, i ſmutku z ich przymuſzonéy utraty!

W tych ſentymentach prawdziwéy Religii, i w tym poznaniu ſzczęścia Twoiégo, Oblubiénico Chryſtuſowa, dokończ Twoiéy ofiary; złóż z ufnością przyſięgę; wykonay śluby, które Cię ſtale przywiążą do Twégo wiecznégo Oblubiéńca! A gdy z nim złączona zoſtanieſz, tém iuż nigdy nie rozerwanym węzłém; nie zapomniy téż, w gorącości ducha Twoiégo, proſić Go i za nás, których ta święta Ceremoniá tu zgromadziła, i za wſzyſtkich, którzy maią prawo do Twoich modlitw.

Wdzięczność, którąś winna Twoim Paſterzóm: Tému, * który Cię z Owczarni ſwoiéy, to ieſt: z mieyſca Twégo Urodzénia, własną Ręką wprowadził na to mieyſcé święté, oddaiąc Ci z Paſterſkich rąk ſwoich Zakonne *Welum*; i Té-

* *J. O. Xiążę JMc Poniatowſki, Biſkup Płocki, Koadjutor Krakowſki.*

http://rcin.org.pl

i Tému, ** którego iuż teraz na tym mieyscu zamieszkana stałaś się Owieczką; a którego Namiestnik równey godności, *** odbiérać má, i nieść przed Tron Naywyższego, Twé święte śluby: Wdzięczność, mówię, Twoia, naypierwszy Ci słusznie wystáwi obowiązek, gorącego modlénia się za Nich; co i w dalszym ciągu życia Twoiego z tym większą zaiste usilnością wykonywać będziesz; gdy Cię upewnię, iak iest w rzeczy samey, iż prosić Boga o ich obydwóch zdrowie, całość i długie życié; iest to prosić o całość, powodzénie i pomyślności Kościoła Polskiego!

Teráz zaś mów w sercu Twoim do Boga, Pana i Oblubieńca Twoiego, słowy Króla Proroka: Cóż Ci oddám, o Panie! za wszystkié dobrodzieystwa, którémiś mnie ubogacił? Tyś mnie wziął w Twoię Opiekę od pierwszych dni życia moiego! (*Dominus Protector vitæ meæ.* Ps: 26. ỳ. 1.) Ty byłeś nadzieią moią od piérsi Matki moiéy! (*Spes mea ab uberibus Matris meæ.* Ps: 21. ỳ. 10.) Cóż więc Ci oddám, o Panie!

za

** *J.W. J.X. Okęcki. Biskup Poznański i Warszawski, Kanclerz W. Koronny.*

*** *J.W. J.X. Ciecisżowski, Biskup Koadjutor Kijowski, Officyał Warszawski.*

http://rcin.org.pl

za wszystkie dobrodzieystwa Twoie, ale nayszczególniey za dobrodzieystwo powołania moiego? (*Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ retribuit mihi?* Ps: 115. ℣. 10.) Oto Ci oddám śluby moie w obecności tego wszystkiego ludu: *Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus.* Ibid: ℣. 14. Ah! iak te więzy, które mnie przywięzuią do Ciebie, są słodkie i godne kochania! iak wiele iá dziś zyskuię, gdy wszystko tracę, wszystkiego wyrzekám się dla Ciebie! Racz tylko Panie przyiąć ofiarę całopalénia moiego! racz mnie uczynić godną Ciebie samego! Twoia łaska wprowadziła mnie na to mieysce: do niey należy utwierdzać mnie w świątobliwości godney Towarzystwa tego świętego Zgromadzénia! a gdy mnie raczysz dziś policzać w liczbę Oblubieniec Twoich na ziemi, racz mnie umieścić między témi, które wniśdź maią na wesele Niepokalanego Baranka: Amen.

http://rcin.org.pl

424

http://rcin.org.pl

http://rcin.org.pl

http://rcin.org.pl

F
XVIII.1.423
– 425

http://rcin.org.pl